

ת"ד 16/06/17 - מדינת ישראל נגד שי גודקאר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

12 נובמבר 2018

ת"ד 16-06-17 מדינת ישראל נ' גודקאר

מאשימה	בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר מדינת ישראל
נאשם	נגד שי גודקאר ע"י ב"כ עו"ד אבי דוויק

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו ב-1.11.16 בשעה 11:20 או בסמוך, הוא נהג באוטובוס בתוך מתחם בית החולים "שיבא - תל השומר" ועצר בתחנה שליד המכון האונקולוגי.

הנפגעת ג כ (להלן: "הנוסעת"), ילידת 1944 החלה לרדת מהאוטובוס בתחנה מהדלת האחורית.

הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב לדרך, לא נקט בכל האמצעים להבטחת שלום הנוסעים, סגר דלת האוטובוס האחורית בטרם סיימה הנוסעת לרדת, החל בנסיעה ועלה עם גלגל האוטובוס על רגלה של הנוסעת.

כתוצאה מהתאונה נחבלה הנוסעת בחבלות של ממש, שברים מרוסקים עם פגיעה בכלי הדם ורגלה נקטעה מתחת לברך.

העבירות המיוחסות לנאשם הן :

1. גרם חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה נ"ח תשכ"א-1968.
2. התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.
3. נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם כפר בהאשמות המיוחסות לו ונשמעו הראיות.

לבה של גרסת ההגנה התבססה על כך, שלטעמה, דרך התרחשות התאונה כמתואר בכתב האישום לא תיתכן זאת מן הטעם הפשוט, כל עוד דלתות האוטובוס האחוריות פתוחות לרווחה, כי אז, בשל קיומו של מנגנון בטיחות מיוחד ("בלם תחנה"), הנהג - לא יוכל - לפתוח בנסיעה. לשיטתה, אמור מעתה, הטכנולוגיה גוברת על עדות בשר ודם.

לא זאת אף זאת, הנהג המשיך בנסיעתו עת יצא מהתחנה רק לאחר שוויידא שהדלתות נעולות, ומשכך כל שהתרחש לנוסעת, התרחש רק לאחר שזו האחרונה עמדה על המדרכה על-שתי רגליה-. איתרע מזלה, החליקה על המדרכה ורגלה "נלכדה" תחת גלגלי האוטובוס ביציאתו מהתחנה.

לאחר שבחנתי הראיות כולן, בחנתי המוצגים, שמעתי העדויות, עיינתי בחוות הדעת שהוצגו, עיינתי בתמונות שהציג הבוחן המשטרתי, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לאור העובדה כי אני מייחס אמון מוחלט לעדות הנוסעת הנפגעת, ג, שעדותה הייתה סדורה, עניינית, ולא מצאתי בה סתירות, ולעדות בעלה באשר למנגנון ואופן דרך התרחשות התאונה, כאשר אני מאמין לעיקר עדותם, כי הנוסעת נפלה תוך כדי ובמהלך הירידה מכבש האוטובוס, אין מנוס מהבאת הדברים כפי שנאמרו בבית המשפט.

הנוסעת גברת ג כ העידה כך:

"עלינו לאוטובוס 104 באלוף שדה, הגענו למחלקה אונקולוגית בבית החולים תל השומר, בעלי ירד ראשון, אני עברתי ניתוח ברך לפני שנתיים, דווקא ברך ימין, אז ירדתי עם רגל שמאל. בעלי הושיט לי את היד שלו. ירדתי עם רגל שמאל, הורדתי אותה ופתאום האוטובוס התחיל לנסוע עם דלתות פתוחות ונזרקתי בחוץ. ראיתי את הגלגל שעבר על הרגל שלי, שריסק לי את הרגל, רגל ימין..."

בחקירתה הנגדית המשיכה לתאר את אשר התרחש.

ש : אני מבין שירדת עם שתי הרגליים.

ת: לא.

ש: ירדת עם רגל שמאל?

ת: נכון. רגל ימין נשארה למעלה. החזקתי את הידית, האוטובוס זינק ומצאתי את עצמי על הרצפה כשהגלגל עבר... , כמובן הדלתות היו פתוחות והגלגל עבר על הרגל שלי.

ש: כלומר האוטובוס לפי מה שאת מתארת, האוטובוס התחיל בנסיעה כשהדלתות עדיין פתוחות?

ת: כן, העובדה שהאנשים, כשהייתי על הרצפה, כל האנשים ברחו מהאוטובוס אף אחד לא רצה להעיד.... "הורדתי את הרגל שמאל, רגל שמאל הייתה ישרה, רגל ימין פשוט לא הספקתי להוריד, כשהוא זינק הדלתות היו פתוחות ונדרסתי."

בן זוגה, כ' העיד עדות דומה לזו של אשתו.

"... הגענו למקום שאנו צריכים לרדת לתחנה שמול האונקולוגית, היינו צריכים לרדת, נגשנו לדלת אחורית של האוטובוס. האוטובוס עצר בתחנה, אני ירדתי ראשון, כבר עמדתי על המדרכה בשתי רגליים. הסתכלתי אחורנית לאשתי שהייתה יורדת, הייתה בירידה, לא הספיקה לגמרי לרדת, לא עמדה על המדרכה, ופתאום האוטובוס זינק. הוא לא סגר את הדלתות והוא זינק. פתאום אני רואה את אשתי שוכבת על המדרכה, עפה מהאוטובוס. אני התחלתי לצעוק וגם עוד נוסעים שישבו וראו מה קרה, אז הנהג בלם. הוא בלם ויצא מהאוטובוס, ליד הדלת הקדמית והסתכל. אני צעקתי לו מרחוק "מה אתה עושה". הוא אמר לי: "לא הסתכלתי". בסוף הוא עצר, ירד מהדלת הקדמית ואז הוא התקרב לראות מה קרה במקום. אשתי שכבה על הרצפה הרגל שלה, קשה לתאר דבר כזה, הייתה מעוכה לחלוטין..."

ש: ממה נגרמה לה הפגיעה הקשה ברגל?

ת: מי זה שהאוטובוס עלה לה על הרגל. זה משקל לא קטן, אוטובוס.

אלה העדויות הישירות היחידות הקיימות, המדברות על אופן ירידת הנוסעת מהאוטובוס. לאחר שמיעת עדויות הנוסעת ובן זוגה אני קובע כי עדותם של בני הזוג כ, היא עדות אמת. לפי עמדתי, העדויות משקפות בצורה המדויקת והאותנטית ביותר את עיקרי הדברים, את אשר התרחש בפועל במעמד ירידת הנוסעת מהאוטובוס.

עדות נוספת אשר תיארה את אשר התרחש באוטובוס, בדגש על מסגרת הזמנים מרגע שמיעתה את טריקת הדלתות האחוריות של האוטובוס ועד לאחר התרחשות התאונה, (שניות ספורות), היא עדותה של ראובני רות.

"עלינו לאוטובוס 104, במסוף אלוף שדה כיון תל השומר, נסעתי יחד עם הזוג שנמצא פה, הגענו לתחנה של פה-ולסת בתל השומר, אני ישבתי קרוב לנהג, ירדתי מקדימה והזוג הזה ירד מדלת אחורית, כשירדתי שמעתי את הדלת האחורית נסגרת חזק וצעקות.

ירדתי פניתי ימינה וראיתי אישה שוכבת חצי על הכביש וחצי על המדרכה כשהדלת סגורה, את הנפילה עצמה לא ראיתי, ירדתי מהדלת הקדמית, רק ראיתי מראה מאוד קשה של רגל מאוד פצועה כול העור ירד והייתה עם רגל מורמת, הנהג היה מאוד נסער...

...ש. איפה היא שכבה כשאת ראית?

ת. חצי על המדרכה וחצי על הכביש ממש מתחת לדלת. דלת אחורית היא ירדה, כנראה הדלת נתפסה שם. בזמן הירידה נטרקה הדלת. בעלה ירד והיא אחריו, לא ראיתי ממש את הטריקה של הדלת עליה.

ש. מבחינת זמנים כשאת אומרת ששמעת צעקות שהדלת נסגרה זה היה בו זמנית או אחרי?

ת. כן, שתי הדלתות.

ש. אז מיד שמעת צעקות?

ת. אותו הרגע, אני לא יכולה להיזכר, אני יודעת שנטרקה הדלת האחורית באותו הזמן שמעתי צעקות. מיד

אחרי הטריקה שמעתי צעקות.

.....ש. למעשה הדלת שלך, אם יורדים 5-6 נוסעים והנוסעת יורדת באיטיות כי קשה לה לרדת, סביר

להניח שהדלת הקדמית נסגרה לפני הדלת האחורית, כי את יורדת וסוגרים את הדלת, זה לא שתי דלתות

שנסגרות אוטומטית, יכול להיות שאת שמעת את רעש הטריקה של הדלת הקרובה אליך?

ת. כן, בקדמית בדיוק רציתי לרדת, ונטרקה, שמעתי את הדלת נסגרת שם, הדלת האחורית ואיך שירדתי

הוא סגר אחרי כי לא היו אחרי יורדים יותר. הייתה קודם האחורית והצעקות ואני בדיוק הייתי על

המדרכה לרדת ואחרי בדיוק הוא סגר את הדלת.

בסיכום עדות הנוסעת ראובני רות, תוך בחינת עדות הנוסעת ז'וזיאן -הנפגעת ובעלה, אני קובע כממצא עובדתי, שלא נסתר בשום שלב, כי התאונה כולה התרחשה, מהרגע בו פתח הנאשם בנסיעה, לאחר שעצר בתחנה לשם הורדת הנוסעים.

פרט נוסף חשוב, הצריך לעניינו הוא ציון העדה ראובני כי הדלתות האחוריות והדלתות הקדמיות לא נסגרו בעת בעונה אחת, קודם שמעה את **רעש הטריקה של הדלתות האחוריות, ביחד עם הצעקות**- רק לאחר מכן היא ירדה מהפתח הקדמי של האוטובוס -ישר לתוך משבצת זירת התרחשות תאונה שהתחוללה מיד, מימינה.

חיזוק לעדות כי הדלתות הקדמיות של האוטובוס יכולות להסגר בזמן שונה מהדלתות האחוריות, ניתן ללמוד אף "מהניסוי" שנערך ביום 6.11.16. (התאונה ביום 01.11.16). על ידי בוחן המשטרה, לפי המוצג שם על ידי נהג בשם בזדה עבאס, אכן אין מניעה כי האוטובוס יתקדם בנסיעה, כול עוד הדלתות הקדמיות פתוחות לרווחה, והדלתות האחוריות נסגרו.

עדות הנוסעת מור ויטה:

באותו יום הייתי נוסעת באוטובוס, אני זוכרת שנסעתי באוטובוס נכנסנו לביה"ח תל השומר הייתי צריכה לרדת באחת התחנות, לא ידעתי בדיוק באיזה תחנה לרדת ניגשתי לנהג ושאלתי אותו, הוא ענה לי באדיבות איפה הכי כדאי לי לרדת, וכשהגעתי לתחנה עדיין עמדתי לידו וירדתי מהדלת הקדמית של האוטובוס, אמרתי תודה לנהג יצאתי מהאוטובוס והדלת נסגרה אחרי, ואז שמעתי צרחה מאחור, הסתובבתי ראיתי את האישה שהיא כבר נפולה, היא נפלה מהאוטובוס ראיתי שהרגל שלה היתה מתחת לגלגל, הנהג מיהר לתקן שהרכב לא תהיה מתחת לגלגל ואז ראיתי את הרגל שלה נשכבה על המדרכה, לא יודעת איזה רגל עלתה למעלה ואז הנהג ניגש אליה.

ש. את יכולה לפרט כשאת אומרת נפלה מהאוטובוס?

ת. האמת שאני הסתובבתי רק כשמעתי את הצרחה לא ראיתי את הנפילה עצמה, ראיתי רק כשהיא כבר היתה שרוכה על הרצפה. הרגליים שלה היו על הכביש והגב על המדרכה. בהתחלה הגלגל היה מעל אחת הרגליים ואז הוא תיקן, הוא זז אחורה או קדימה אני לא זוכרת. הנהג זז אחורה או קדימה כדי שהגלגל לא יהיה על הרגל. נראה לי שמישהו מהנוסעים מאחור אמר לו אבל אני לא בטוחה בזה.

ש. את יודעת להגיד שראית אותה נפולה או בשלב שהיא נפלה מה מצב הדלתות של הדלת האחורית באוטובוס?

ת. לא זוכרת, אני מניחה שזה היה סגור כי הדלת שלי היתה סגורה.

ש. את יודעת להגיד מה גרם לה ליפול?

ת. לפי הבנה שלי ברגע שאני ירדתי הנהג התחיל לנסוע והיא עדיין לא הספיקה לרדת. אני ראיתי רק את המצב לאחר הנפילה.

ש. כשאת אומרת שירדת ומיד התחיל לנסוע, זה היה מהיר מדי?

ת. אני יודעת להגיד בדיעבד אם לא היתה נוסעת מאחור לא הייתי חושבת שזה מהיר מידי. אבל לפי התוצאה אני מסיקה.

ש. איזה חלק גוף שלה היה על הכביש?

ת. הרגליים. לפי מה שאני זוכרת הרגליים.

...

לשאלות ביהמ"ש:

ש. מרגע שירדת מהאוטובוס עד ששמעת את הצרחת כמה זמן עבר?

ת. **שניות אחדות, אולי אפילו פחות. זה קרה ממש מהר. אני לא חושבת אפילו שעברו כמה שניות".**

עדות הבוחן בני פרידמן:

עדות "ממוקדת מטרה" ושטחית, כפי שהעיד הבוחן בני פרידמן, נדיר שתשמע בבית משפט.

הבוחן עשה כל שביכולתו להוכיח לבית המשפט כי התאונה התרחשה לפי משאלת לבו של הנאשם-ומבלי לבדוק כלל את התכונות התאונה כפי המתואר על ידי הנפגעת ובעלה, ולפי שורת ההגיון והשכל הישר, לאור עדויות הנוסעים הבודדים שהמשרה איתרה. (חקירה בסגנון משאל דעת קהל טלפוני,ראה מזכר השוטר גרופי ת/21, ת/22, מתוך פניה טלפוניתל-32 נוסעים, שתי נוסעות בלבד בחרו להגיע ולמסור עדות).

בתאריך 06.11.16 בשעה 10:40 גבה הבוחן את עדותה של הנוסעת הנפגעת, בבית החולים (ת/5)(נ/1-א). אמרה לו הנוסעת, הנפגעת, כי התאונה התרחשה שעה שהיתה בשלב היציאה מהאוטובוס, עם רגל אחת באוויר. אז היא קיבלה מכה מהאוטובוס, הוטחה שמאלה כאשר האוטובוס היה בתנועה ונפלה לארץ. ברור לכולי עלמא, כדי שהנפגעת תיפול לכביש-הדלתות היו חייבות להיות פתוחות, כפי שברור שכדי שרגלה תימקך מתחת לגלגל האחורי של האוטובוס - הוא היה חייב להיות בתנועה.

השאלה שצריכה היתה להשאל על ידי הבוחן מייד, מה הקשר בין הנפילה לדריסה. תוך איזה פרק זמן מהירידה נפגעה הנוסעת? (לפי העדויות עדי התביעה כולם-**מיד**). מה היה המרחק של סף מדרגה באוטובוס משפת המדרכה, בעת שהאוטובוס עצר להורדת הנוסעים. האם הנוסעת נאלצה להוריד רגל לכביש האספלט, (בגובה שונה- משפת המדרכה) ולכן נפלה? מה המשמעות שמיד עם שמיעת הטריקה של הדלתות האחוריות נשמעו צעקות הנוסעים כעדות עדי התביעה?

באותו יום ממש ערך הבוחן "כאילו ניסוי", באוטובוס. משכו היה כ- 60 שניות בלבד, (ראה דיסק ת/22-ת/23).

הניסוי נערך באותו היום, לאחר גביית העדות מהנוסעת הנפגעת בבית החולים.

כל מה שניתן ללמוד מ"הניסוי" הוא כי כאשר הדלתות האחוריות פתוחות לרווחה באוטובוס, האוטובוס לא יכול לפתוח

בנסיעה קדימה.

הבוחן לא בדק את גרסת הנפגעת לפיה נפלה -תוך כדי-ירידתה מהאוטובוס.

כאמור, ה"ניסוי" כאמור נערך ביום 06.11.16 ובשעה שהתאונה היתה ביום 01.11.16.

לב טענת ההגנה, כי כאשר מופעל "בלם תחנה" בלוח השעונים והדלתות האחוריות פתוחות, או אז האוטובוס לא יכול לזוז ממקומו. זאת הבדיקה היחידה שעמדה למול עיניו של הבוחן.

לא זאת אף זאת, ברשימת הפגמים, הבוחן לא טרח לבדוק :

1. האם מיום התאונה ועד 06.11.16 האם מישהו ערך שינוי באוטובוס הספציפי בקשר ל"בלם התחנה"?
2. הנפגעת אמרה לבוחן במדויק היכן היא נמצאה בעת שנפלה מהאוטובוס, רגל אחת באוויר ורגל אחת בתוך האוטובוס (קצה המדרגה).

"האוטובוס עצר בתחנת אוטובוס על יד המדרכה ואנשים ירדו ובעלי י כבר ירד ורצה לתת לי יד אבל ירדתי עם מעקה כי ירד לפני שבעבר עברתי ניתוח... והורדתי רגל שמאל למדרכה והורדתי רגל ימין ואז האוטובוס התחיל בנסיעה ואז כשרגל שמאל היתה בין האוטובוס למדרכה, על הכביש, ואז הפיל אותי על צד שמאל וגלגל אחורי עלה לי הרגל ומרח אותו וכולם צעקו לו והנהג עצר וירד".

(נ/1 א)

הבוחן בניסוי לא טרח לעמוד באותו מקום ממש, אותו תיארה הנפגעת בעדותה בפניו, דהיינו בקצה פתח היציאה מהאוטובוס, אלא הוא עמד במקום אחר, בפנים האוטובוס (ראה ה"ניסוי"), כאשר הוא צועק לנהג עבאס לסגור את הדלתות, וכאשר הנהג משיב לו כי הדלתות "לא נסגרות", החליט הבוחן בו במקום לסיים את "הניסוי" ומבחינתו הוא הוכיח כי גרסת הנהג אמת, לטעמו, התאונה לא תיתכן כמתואר על ידי הנפגעת.

בחקירתו בבית המשפט הסביר הבוחן כי מדובר בתיק הצמדה, כי הוא המליץ בסיכום החקירה "גם להעמיד לדין וגם לסגור את התיק".

לשאלה בבית המשפט, אם הוא סבור כי מישהו "סידר" משהו, בקשר ל"בלם התחנה" באוטובוס מעת התאונה ועד שהוא הגיע לבדיקת האוטובוס הספציפי, הוא השיב "אני לא מאמין שזה קרה". האומנם.

שאלתי את עצמי על סמך מה נשענת אמונתו זו. האם הוא בדק את מסמכי הטיפול של הרכב, האם יש אפשרות טכנית לבטל את פעולת "בלם התחנה" לפי רצונו של הנהג בכלל, ובמקרה ספציפי כזה או אחר בפרט?

ועוד, מה האמינות של פעולת "בלם התחנה" במקרים גבוליים, כאשר הדלתות כבר זזות בתנועת סגירה, ונוסע איטי נמצא על סף המדרגה בדרכו החוצה?

הבוחן מאשר בפה מלא כי הוא לא בדק סיטואציה ולפיה חלק מבגד הנוסע עדיין ייתפס בדלתות הנמצאות במצב תנועת סגירה, אפילו במקרה ש"בלם התחנה" שוחרר, הדלתות נסגרות, והולך רגל נמצא כאמור על סף היציאה או נופל מכבש האוטובוס.

הבוחן מדבר על חיישנים שנמצאים באוטובוס מבלי שהוא בדק את מיקומם המדויק, מה תחום השפעתם האפקטיבי בהם הם פעילים, אם בכלל. אילו הבוחן היה עומד על סף מדרגת היציאה של האוטובוס - רגל אחת מחוץ לאוטובוס, האם "בלם התחנה" היה פועל גם ומונע את תזוזת האוטובוס?

סוף דבר לעניין איכות עבודתו של הבוחן כאן-לטעמי, לא ניתן היה למצוא בעבודתו כול ממצא עובדתי, שיהיה בו לכרסם בעדות בנוסעת הנפגעת, באשר לדרך התרחשות התאונה.

גרסת נאשם.

בתאריך בלתי ידוע נרשמה "הודעה על תאונת דרכים-עם נפגעים" (ת/22) כדלקמן:

"במהלך נסיעה שגריתית על אוטובוס קו 104 מכיוון רידינג שיצא בשעה 10:06 לכיוון בית החולים תל-השומר, הגעתי אל תוך בית החולים יחד עם נוסעים באוטובוס לאחר נסיעה זהירה במיוחד כי היו אנשים (נוסעים) מבוגרים/זקנים באוטובוס, עצרתי למטרת הורדת נוסעת באחת התחנות (תחנת פה ולסת לכיוון מכון הלב) שם הורדתי/ירדו נוסעת בצמוד למדרכה מהאוטובוס משני כיווני הנסיעה (שתי דלתות) בזמן המתנה והסתכלות במראה הפנימית והחיצונית ימנית ראיתי/ידעתי כי ירדו כל הנוסעים המבקשים לרדת בתחנה זו, סגרתי את שתי הדלתות האוטובוס. כאשר כל הנוסעים כבר ירדו למדרכה /תחנה שחררתי בלם תחנה והתחלתי בנסיעה איטית לעבר הצומת הקרובה בנסיעה ישירה ובלי להטות את ההגה ולאחר כ- 3 שניות נשמעו קולות הנוסעים בתוך האוטובוס "נהג אישה נפלה" "נהג תעצור", עצרתי במידתי". פתחתי 2 הדלתות והסתכלתי במראה החיצונית ימנית כי אישה שוכבת על המדרכה כשרגלה בשתי ידיה, והיא מושכת אותה מכיוון הגלגל, יצאתי לעברה, ראיתי כי היא נפצעה..."

לפי תיאור זה, שאני מניח שנמסרה ביום התאונה (המסמך ללא תאריך). - מעיד הנאשם כי קריאת הנוסעים שיעצור כי אשה נפלה, באה תוך 2-3 שניות בלבד מהרגע בו פתח בנסיעה. מכאן אני קובע כי הנאשם פתח בנסיעה ביציאה מהתחנה, מבלי שווידא כלל היכן נמצאה הנוסעת הנפגעת, וכדי להבטיח שאין הוא דורס את אחד הנוסעים שירדו זה עתה מהדלת האחורית וכי אכן כל הנוסעים שירדו בתחנה - ירדו בבטחה, ושהיציאה מהתחנה, - לא תפגע במי מהם.

בעדותו מיום 07.11.16 (ת/1), שבעה ימים לאחר התרחשות התאונה פירט הנאשם את דרך התרחשות העניינים כאשר הפעם הקפיד לפרט את ולהרחיק את הנוסעת הנפגעת מהאוטובוס, טרם התאונה.

..."אני התקרבת לשפת המדרכה, פתחתי את הדלתות מקדימה ומאחורה כי מאחורה היו נוסעים שרצו לרדת, הנוסעת שביקשה את הבקשה ירדה ראשונה מהדלת הקדמית, באותו שלב אני הסתכלתי דרך מראת צד ימין חיצונית, שמראה לי את כל אורך הדופן הימנית וגם הסתכלתי במראה הפנימית לאחור לכיוון המבואה שליד הדלת האחורית, אני רואה שיש גבר מבוגר שעוזר לאשתו לרדת מהדלת האחורית, היא הולכת לאט מאוד ומחזיקה בכל הדלתות, הוא עדיין החזיק אותה, לאחר שהם ירדו היא נשארה **"לעמוד על המדרכה צמוד לאוטובוס, היא כבר סיימה את הירידה שלה מהאוטובוס, סגרתי את הדלתות הסטתי מבט למראה השמאלית** כדי לראות שפנוי ושאני אשתלב בתנועה, שיחררתי את "בלם התחנה" והתחלתי בתנועה קדימה ואולי שני מטרים אולי פחות צעקו לי נוסעים בתוך האוטובוס שאישה נפלה ושאני אעצור, עצרתי מיד, פתחתי שתי דלתות והסתכלתי ימינה..."

לפי תיאור זה כאשר הנוסעת הייתה "צמוד לאוטובוס", הוא היה כבר עסוק ביציאה מהתחנה. בשלב זה הנוסעת הנפגעת נפלה מיד במעמד ירידתה, בשלב סגירת הדלתות, (אז נשמעו צעקות הנוסעים) ובעת שהנאשם הסיט מבטו שמאלה, כדי לראות שהנתיב פנוי לצורך הכניסה שלו פתח בנסיעה.

בהמשך עדותו, בפני השוטר בת/1, מאשר הנאשם כי הנפגעת בעת ירידתה היתה קרובה מאוד לאוטובוס ובלשונה:

"ש. מה השלב האחרון שאתה מבחין בהולכת הרגל, ומה היא עושה?

ת. הייתי עדיין בעצירה, היא ירדה עם שתי הרגליים שלה על המדרכה, פנתה לאחד הצדדים כלומר או לצד ימין או לצד שמאל, לא יודע להגיד לאיזה צד, זכורה לי תמונה של בעלה ושלה כאשר בינהן יש עמוד חשמל של תאורת רחוב שנמצא ביניהם.

ש. מי יותר קרוב לאוטובוס האישה או הגבר?

ת. האישה.

ש. כמה קרוב היא היתה לאוטובוס?

ת. קרוב מאוד.

ש. נגעה באוטובוס?

ת. לא.

ש. איך אתה יודע?

ת. כי ראיתי את הרווח בינה לבין האוטובוס

...

ש. האם הלכו או עמדו כשהבחנת בהם לאחרונה?

ת. את זה אני לא זוכר.

ש. יכול להיות שבעת שיצאת מהתחנה הולכת הרגל קיבלה מכה מהאוטובוס? האוטובוס שלך בהטייה שאלה.

ת. אם היא קיבלה מכה מהאוטובוס אני לא ראיתי את המכה.

ש. ...

ת. יכול להיות שהתחלת לצעוד ואז הרגל שלה החליקה מהמדרכה לכביש ובשלב זה התחלתי לנהוג והרגל נמחצה בין הצמיג למדרכה".

בבית המשפט העיד הנאשם להגנתו, (גרסה שלישית משופרת). בפעם זו הרחיק את הולכת הרגל עוד יותר מדופן האוטובוס טרם הוא פתח בנסיעה.

"ראיתי את הזוג עם הגב אלי כשהם אוחזים יד זה של זו, הם היו במרחק אמה (מניף את כף ידו) מהאוטובוס. סגרתי קודם את הדלת האחורית תוך כדי שאני מלווה במבט את סגירת הדלת. סגרתי את הדלת האחורית תוך כדי שאני מסתכל על הדלת הנסגרת דרך המראה, סגרתי את הדלת הקדמית הסמוכה אלי, הסטתי מבט במראה השמאלית כדי לראות שהכביש אליו אני ממשיך בנסיעה פנוי כדי שאוכל להשתלב שחררתי בלם תחנה והתחלתי נסיעה שהיא כמעט ללא לחיצה על דוושת הגז, סוג של התדרדרות תחילת תנועה, האוטובוס היה בנסיעה פחות מ- 5- קמ"ש, במרחק פחות ממטר נשמע מתוך האוטובוס של אשה שצעקה, "נהג עצור אישה נפלה..."

לטענתו בהמשך, הוא ראה את הנוסעת הנפגעת יורדת מלאה מאוטובוס והיא אחזה ביד את יד בעלה ושניהם ליד האוטובוס והנפגעת הייתה "במרחק - אמה - (אורך זרוע יד לפי דעתו- יו.) במדרכה לא צמוד לאוטובוס".

עדותו עומדת בסתירה לעדויות שלושת עדי התביעה כי מיד עם סגירת הדלתות נשמעה הקריאה לעצור, ורק לאחר שהוא פתח בנסיעה, ולאחר השמע הקריאות - צעקות, הוא עצר את האוטובוס.

לא אקבל כי הוא ראה את הולכי הרגל עומדים במדרכה בבטחה, ו"תוך 2-3 שניות" הרגל של הנוסעת הגיעה אל מתחת לגלגל האוטובוס שנמצא בתנועה, אלא אם אקבל את גרסת הנפגעת כי היא נפלה מהאוטובוס במהלך הירידה

מהאוטובוס.

אני דוחה את גרסת הנאשם כי הנפילה התחוללה בלא כל קשר לפתיחתו בנסיעה. לפי עמדת-י "2-3 שניות" עליהן מדבר הנאשם בעדות, משמען -אפס זמן אמתי- כאשר מדובר בנסיעה של יציאה מתחנה. מוזמן המתבונן להביט בשעונו 2-3 שניות ולהבין את המשמעות של 2-3 שניות, פרק הזמן מפתחת הנסיעה-לנפילה, ולתאונה. אני קובע כי הכול התרחש בעת ובעונה אחת, כעדות עדי התביעה. הנהג היה אחראי לביטחון הנוסעים טרם הפתיחה בנסיעה, לוודא כי הוא לא מסכן את הנוסעים היורדים בכלל, והנוסעת המבוגרת בפרט, במיוחד לאחר שתיאר בעדותו, את הקושי של הנפגעת בהליכה, עוד טרם ירידה מהאוטובוס. לא אקבל את הנחתו של הנאשם, כי לפי סברתו, היא סתם החליקה בשל הגשם. אני קובע כי עדותה של הנוסעת הנפגעת אמתי- דהיינו, היא החליקה תוך כדי ירידה מהאוטובוס, רגלה אחת נמצאה על הכביש - כאשר נפלה, לאחר מכן והאוטובוס המשיך בנסיעה ומעך את רגלה, פעולה שבסופו של יום, גרמה לקטיעה חלקית של הרגל.

מכול הנאמר, בהישעני על עדות הנוסעים עדי התביעה, להם אני מאמין, ולמרות החקירה החלקית ביותר של בוחני המשטרה, המעורבים בחקירת התיק (ירון אמסלם, בני פרידמן, יוסף גרופי) אני מוצא את הנאשם אשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ט, 12 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.